Algupärane ilukirjandus.

Ilukirjanduse saavutisi nähtavasti kahjustab liiga kiire töötamine, mis ei anna teostele mahti küpsemiseks. Eriti tuleb seda endiselt konstateerida draamaloomingu kohta. On kirjanikke, kes aastas isegi mitu teost välja annavad, mispuhul juttu ei saa olla viimistlusest. Võib-olla parandab edaspidi osaltki asja kultuurkapitali toetuste tunduv kõrgendamine (150 ja 120 kr. kuus) ja pidevamaks muutmine järgmistele kirjanikele „Ia-järgus“: M. Under, A. H. Tammsaare, E. Hubel-Metsanurk, F. Tuglas, H. Raudsepp, O. Luts; „Ib-järgus“: A. Gailit ja K. A. Hindrey. Teised autorid jäävad endiselt suurel määral sõltuvaks teoste honoraridest, mis neid koos kirjastaja ärihuvidega päevastpäeva takka piitsutavad. Eriti draamakirjanikele on olnud tuluks, et on suudetud maksma panna autoriõiguste kaitse ja kindlad tasunormid, mida aasta lõpul veelgi kõrgendati. Et oma huvide organiseeritud kaitse kirjanikele on andnud soodsaid tulemusi, siis asutati ka „Eesti Näitekirjanikkude Ühing“.

Luule rikkalik uuslooming hõlmab seekord tosinavõrra autoreid ja teoseid: K. E. Sööt — „Kuusirbi õsu“ A. Kollomi ilustistega, Jak. Liiv — „Revolutsioon II“, J. Barbarus — „Kalad kuival“, A. Adson — „Lehekülg Ajaraamatust“, E. Visnapuu — „Sõnasõit“, J. Sütiste — „Ringkäik“, V. Adams — „Põlev põõsas“, E. Hiir — „Raudvärsid“, H. Adamson — „Linnulaul“, H. Talvik — „Kohtupäev“, B. Kangro — „Vanad majad“, L. Raudkepp — „Koldetule paistel“, A. Rannit — „Akna raamistuses“. Neist üllatas vahest kõige enam H. Talviku kogu oma tiheda vormi ja filosoofilise sisuga.

Lisaks on 4 kogu ilmunud korduvais trükkides. Nii avaldas E. Kirjanduse Selts E. Enno väga ilusa kogu „Valitud värsid“ B. Kangro valikus ja A. Laigo

Eesti kroonika 1937, lk. 65